

ת"פ 3886/04 - מדינת ישראל נגד חמזה שושה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 3886-04 מדינת ישראל נ' שושה(עוצר)

בפני כבוד השופט ירôn מינטקבץ'
בעניין: מדינת ישראל ע"י עוזד דינאל שימושישוי
המאשימה

נגד חמזה שושה ע"י עוזד מוסטפא יחיא
הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיית הוכחות בעבירות של שהיה בלתי חוקית בישראל, התפרצויות לדירת מגורים וגניבתה. על פי עובדות הכרעת הדין, ביום 27.3.17 במהלך הלילה שנות הבוקר, נכנס הנאשם לישראל שלא כדין, התפרץ לדירת מגורים בשכונת גילה בירושלים ונגנב מתוכה רכוש רב. בין היתר גנב הנאשם תכשיטים בשווי כ- 20,000 ש"ח, כ- 5,000 אירו במזומנים, שני מחשבים ניידים, שתי מצלמות, שעונים ועוד.

הנאשם נעצר בסמוך להתרצחות כאשר בחזקתו חלק מהרכוש, וכן סכום של 10,600 ש"ח.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ופגיעתן בערכים מוגנים וביקש לקבוע מתחם עונש הולם של מאסר בפועל לתקופה שבין 15 חודשים ועד 36 חודשים. לנוכח עברו של הנאשם ואי קבלת אחריות, ביקש להשיט עליו עונש בגין הצד הגבהה של המתחם ולהפעיל באופן מצטבר מאסר מותנה של חובתו. כמו כן ביקש להשיט על הנאשם פיצוי למתלוננים ולהוראות כי הכספי שננתפס ברשות הנאשם בעת מעצרו יחולט לצורך זה.

ב"כ הנאשם התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבה הכלכלי הקשה של משפטו. כמו כן הפנה לכך שהרשעתו המשמעותית היא רחוקה. ביחס לאירוע טען, כי בעלי הדירה שנפרצה הגיעו בפיירוט הרכוש שנגנבו מדירותם והפנה בהקשר זה לסתירות שבין הודעות בעלי הדירה.

לצד זאת הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה בה הוטלו על מעשים דומים עונשים קלים מלאו שהמאשימה עטרה להם.

מתחם העונש ההולם

הנאשם התפרץ לדירת מגורים ונגנב מתוכה תכשיטים, מחשבים, כסף מזומנים ופריטים נוספים השייכים לדירות הבית, וכל זאת תוך שנכנס לישראל שלא כדין. מראש אומר, כי לא נתתי משקל לטענות ב"כ הנאשם, כי בעלי הדירה הפריזו ביחס

עמוד 1

להיקף הרכוש שנגנבות, באשר אין לכך כל אחיזה בריאות.

רבות נאמר על רעתה של עבירות ההתפרצויות לדירות מגורים ונזקיה. תחושתו הקשה של אדם אשר ביתו נפרץ ברורה ומובנת. מעבר לפגיעה הכלכלי, העבירה פוגעת בשלות נפשו של קרבן העבירה ובתחושת הבטחון האישית שלו בביתו. לא אחת עבירות אלו הדדרדו לעבירות אלימות, כאשר המתפרק הופתע על ידי בעל הדירה, והוא אף מקרים אשר הסתיימו בתוצאה טריגית. לפיכך יש עונשים מרתיניים בגין עבירות אלו.

רע"פ 398/14 טל בן משה ערגי נ' מדינת ישראל:

"עבירות התפרצויות והגניבה, הפכו, למולגה הצעיר, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מעוררות קשות את תחושת ביטחונו, ומונפצות לרטיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עומד, לא פעם, על כך שומרתן של העבריות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריים. לפיכך, לעניין זה, דברי השופט א' רובינשטיין ברע"פ 1708/08/2008 לוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבז] (21.2.2008):

"בית המשפט המ徇ז צדק גם מצד משהים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצויות ובעבירות הרכוש בכלל, שהוא - אפשר לומר מחייב, למקור דאגה וטרוניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחומי בטיחונם. קל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפציהם וכסף נעלמו ואינם, ולעתים קרובות ממשמעות הדבר היא כי הרכוש יריד לטמיון, שכן העברין לא "ילכד".

ר' גם רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.2008), אשר האיר אף את החלטה הקשה אותה חוותם קורבנות הפריצה:

"בית המשפט המ徇די צדק גםצדק משפטים את הצורך בחומרה בעינויה בעבירות התפרצויות ובעבירות הרcoxש הכללי, שהוא - אפשר לומר מנקודת מביננה, למקור דאגה וטרונית לאזרחים רבים ולפגיעה בתחומי בטיחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפציהם וכסף נעלמו ואינם, ולעתים קרובות ממשמעות הדבר היא כי הרcoxש ירד לטמיון, שכן העברין לא "ילכד"

אוסיף על כך, כי ביצוע העבירות תור כדין שהיא בלתי חוקית בישראל, משווה להן תוספת חומרה. ור' לעניין זה רע"פ 3173 פראגן נ' מדינת ישראל:

כך, אין דין של פלוני שנכנס לישראל שלא כדין בפעם הראשונה כדינו של אלמוני שזו אינו הפעם
הראשונה בה שהוא הוא שלא כדין בישראל. על אותו משקל, אין דין של פלוני שנכנס שלא כדין
 לישראל כדי לפרט את משפטו הנמצא במצב כלכלי כדינו של אלמוני שנכנס לישראל במטרה
לבע עבירה פולית"

לאור חומרת מעשי הנאשם, פגיעתם בערכיהם מוגנים ובשים לב לרמת העונישה הנוהגת ולמתחם העונש אותו אני נוהג לקבוע בתיק התרצחות דומים, תוך שאני מביא בחשבון את העובדה שה הנאשם נכנס לישראל שלא כדין לשם ביצוע העבירה, מתחם העונש ההולם את המקרה שלפניו הוא מסיר בפועל, לתקופה שבין שנה ועד שלוש שנים (ר' עפ"ג 1369-02-14, חושא נ' מדינת ישראל, עפ"ג 40839-04-14, אסיף נ' מדינת ישראל, מיום 19.6.14 ועפ"ג

14-12-61965, פכר נ' מדינת ישראל, מיום 15.2.15, בהם אושרו מתחמים דומים).

נסיבות שאין הקשור לביצוע העבירה

הנאשםILD 1991, רואק. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2010 נדון הנאשם בבית משפט צבאי למאסר מותנה בגין ידי אבניים.

בשנת 2011 נדון הנאשם לעשרים וחמש מאסר בגין שני מקרי שוד.

בשנת 2013 נדון בבית משפט צבאי למאסר קצר בגין שתי עבירות של הפרת צו על שטח צבאי סגור.

בשנת 2014 נדון לשולשה וחצי וחמש מאסר בגין עבירה של הפרעה לשוטר.

בשנת 2016 נדון לארבעה וחמש מאסר בגין עבירה של סיוע לנסיך לקשרית קשר. בגין הרשעה זו הוטל עליו גם מאסר מותנה של חודש, שהוא בר הפעלה בגין הרשעתו.

דין והכרעה

לחובת הנאשם זקפתית את עברו הפלילי, המעיד בו כי הרגיל עצמו לפגוע באחרים, ואת העובדה שבעת ביצוע המיעשים היה תלוי עליו מאסר מותנה. הדבר מלמד על כשלון ההרטעה בעניינו של הנאשם ועל כך שאין עליו מORA החוק.

עוד זקפתית לחובת הנאשם שלא קיבל אחריות למשעו, אלא כפר בהם. אכן, ניהול הוכחות הוא זכותו של כל הנאשם, אך מי שניהל הוכחות לא יזכה להקללה לה זוכה נאשם אשר הודה וחסר זמן שיפוטי. אסיג מעט אמרה זו, שכן הנאשם ייהל את הגנתו באופן ענייני והוגן, תוך שעיקר הראיות הוגשו בהסכם, וענין זה יזקף לזכותו.

משכך, ראוי להשיט על הנאשם עונש הנמצא בצדיו הבינוי של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי וכן פיצוי לבועל הדירה.

חלוקת הכספי שנפתח בראשות הנאשם

בעת שנעצר הנאשם נתפס בראותו סכום של 10,600 ש"ח. אין טענה או ראייה, כי סכום זה נגניב מDIRECTOR המתלווננים או כי מקורו בעבירה אחרת. משכך, לא ניתן להורות על חילוט הכספי על פי הוראת סע' 39 לחוק סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)(נוסח חדש), התשכ"ט-1969, שכן סעיף זה חל רק במקרה לחפש שמקורו בעבירה בה הוגש נאשם.

במסגרת הכרעת הדין לא נדרש לקבוע מוצא בשאלת מקור הכספי, אך דחיתתי את הסברו של הנאשם, כי מדובר בסכפה של אימו, וכי היה בדרכו להפקידו בبنק, לאור חוסר הגיון שבו וסתירות בגרסת הנאשם. עוד אומר, כי הנאשם בחר שלא להעיד את אמו ביחס למקור הכספי, וגם מטעם זה לא ראייתי לקבל את גרסתו.

במצב דברים זה, בו בראשות הנאשם נמצא כסף שמקורו לא ברור, לא ניתן להורות על חילוטו. מנגד, גם לא ראייתי להורות להחזיר לנאשם את הכספי לנאשם, שכן גם על פי גרסתו הוא אינו בעלי דין.

בازזון הכלול, ראייתי כי התוצאה הנכונה והצדקת, היא להותיר את הכספי בשמורת המאשימה, על מנת לאפשר לטענים לזכות בכסף לפנות לבית המשפט באופן מסודר.

לפיך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרים ושניים חודשי מאסר בפועל. העונש ימנה מיום מעצרו של הנאשם, 27.3.17.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של חדש שהוטל על הנאשם ביום 22.12.16 ביום 16-06-59860. עונש זה ירצה במצטבר, כך שscr הכל ירצה הנאשם עשרים ושלושה חודשי מאסר.
- ג. שש החודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהוא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. שלושה החודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהוא עון, או עבירה על חוק הכנסתה לישראל תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. פיצוי למתלון חיים נחום, עד תביעה מס' 1, בסך 20,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.12.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשע"ח, 12 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.